

Sygn. akt XI GC 1343/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: A. S.,

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2015 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt XI GC 1343/14

UZASADNIENIE

Sprawę rozpoznano w postępowaniu zwykłym

Powód J. S. pozwem złożonym w dniu 6 grudnia 2014 roku wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. w S. na swoją rzecz kwoty 27 400,89zł oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód jest wierzycielem (...) sp. z o.o. w S. na kwotę 53 755,80zł. Z kolei ten podmiot jest wierzycielem pozwanego na kwotę dochodzoną pozwem. Wobec tego że (...) sp. z o.o. w S. nie dochodziła swojej wierzytelności o jej zapłatę wystąpił powód.

Nadto powód wniósł o wezwanie (...) sp. z o.o. w S. do udziału w sprawie. Sąd wezwanie takie zrealizował doręczając odpis pozwu, ale podmiot wezwany nie wstąpił do postępowania.

Złożona przez pozwanego odpowiedź na pozew została zwrócona, gdyż jej braki formalne nie zostały uzupełnione w określonym terminie.

Na rozprawie pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa kwestionując zasadność powództwa oraz jego wysokość.

Powód podtrzymał swoje stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest wierzycielem (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie nakazem zapłaty z dnia 02 września 2013 r. (sygnatura akt XI GNc 1828/13) zasądził od w/w dłużnika na rzecz powoda kwotę 53.755,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie

4.289 zł. Orzeczenie to zostało opatrzone klauzulą wykonalności w dniu 08 stycznia 2014 r. Na podstawie w/w tytułu wykonawczego powód wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi - (...) sp. z o.o. w S..

W toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryfinie J. P. (KM 81/14) pismem z dnia 21 lutego 2014 r. pozwany (trzeciodłużnik) potwierdził, iż posiada wymagalną wierzytelność wobec dłużnika w kwocie 27.400,89 zł z terminem płatności 24 października 2012r. Ujawniono także, że przedmiotową wierzytelność zajął Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin P. i Zachód S. S..

Dowód:

- nakaz zapłaty z dnia 02.09.2013 r. opatrzony klauzulą wykonalności – k.19
- oświadczenie pozwanego z dnia 21.02.2014 r. – k.17
- zawiadomienie komornika sądowego z dnia 27.02.2014 r.k.18

Wierzytelność ta jest zajęta przez Komornika Sądowego S. S. w sprawie o sygnaturze SS KM 2741/12 na rzecz wierzycieli R. M. i S. M.. W toku tego postępowania egzekucyjnego (...) sp. z o.o. potwierdził, że posiada dług wobec (...) sp. z o.o. w S. w kwocie 27 400,89zł. W kolejnym piśmie potwierdził istnienie długu i wskazał dodatkowo, że w/ w kwota nie została zapłacona ponieważ są szacowane straty na budowie i nie jest wykluczone obciążenie nimi (...) sp. z o.o. w S.

Dowód:

- zajęcie wierzytelności (...) sp. z o.o. w S. z dnia 21.09.2012 r. - k. 64-65
- zajęcie wierzytelności (...) sp. z o.o. w S. z dnia 30.10.2014 r. -k. 66-67
- oświadczenie (...) sp. z o.o. w S. - k. 68
- pismo komornika - wezwanie z dnia 05.11.2012 r. - k. 69-70
- oświadczenie (...) sp. z o.o. w S. - k. 71

Pismem z dnia 07.04.2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty, które to wezwanie pozostało bezskuteczne.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 07.04.2014 r.-k.21

Ponadto powód wnioskiem z dnia 01 lipca 2014 r. zawezwał pozwanego do próby ugodowej. Posiedzenie w przedmiotowej sprawie miało miejsce dnia 13.11.2014 r., do zawarcia ugody nie doszło.

Dowód:

- wniosek o zawezwanie do próby ugodowej z dnia 01.07.2014 r. k.15-16
- zawiadomienie o wyznaczeniu terminu posiedzenia sądu k.20

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Powód wskazuje, że jest wierzycielem (...) sp. z o.o. w S. w stosunku do której prowadzi egzekucję. Natomiast spółka ta ma posiadać wierzytelność wobec pozwanego, która jest przedmiotem niniejszego sporu.

Zgodnie z art 902 k.p.c. przy egzekucji z innych wierzytelności (niż wskazane we wcześniejszych działach) do skutków zajęcia stosuje się odpowiednio art. 885, 887 i 888 k.p.c., a do skutków niezastosowania się do wezwań komornika oraz do obowiązków wynikających z zajęcia - art. 886 k.p.c.

W art. 887 § 1 k.p.c. przewidziano, że z mocy samego zajęcia wierzyciel może wykonywać wszelkie prawa i roszczenia dłużnika. Na żądanie wierzyciela komornik wydaje mu odpowiednie zaświadczenie. Natomiast stosownie do § 2 tego przepisu wierzyciel wnoszący powództwo przeciwko pracodawcy powinien przypozwać dłużnika, przeciwko któremu toczy się postępowanie egzekucyjne. Pozwany pracodawca obowiązany jest podać sądowi wszystkich innych wierzycieli, na rzecz których dochodzona wierzytelność również została zajęta. Sąd zawiadomi tych wierzycieli stosownie do art. 195 k.p.c.. Wyrok wydany w sprawie jest skuteczny w stosunku do innych wierzycieli. Jednakże w stosunku do wierzyciela, o którym sąd nie został powiadomiony, pracodawca nie może powoływać się na wyrok, który zapadł na jego korzyść.

W razie wytoczenia przez wierzyciela powództwa przeciwko trzeciodłużnikowi (pracodawcy) na podstawie art. 887 § 2 KPC mamy do czynienia z podstawieniem procesowym wierzyciela w miejsce dłużnika. Jest to podstawienie procesowe o charakterze względnym. Przy podstawieniu takim legitymacja procesowa do wytoczenia powództwa przysługuje zarówno dłużnikowi (pracownikowi), jak i wierzycielowi. W razie wytoczenia przez wierzyciela powództwa przeciwko trzeciodłużnikowi (pracodawcy) o zajętą wierzytelność (wynagrodzenie), wierzyciel jest podmiotem podstawionym w miejsce dłużnika (pracownika). Wierzyciel występuje w takim procesie we własnym imieniu, ale na rzecz zastąpionego dłużnika (pracownika). W związku z tym żądanie powództwa wierzyciela powinno opiewać na zasądzenie świadczenia z tytułu wierzytelności (wynagrodzenia za pracę) na rzecz dłużnika (pracownika). W rezultacie wyrok uwzględniający powództwo wierzyciela przeciwko pracodawcy o zajęte wynagrodzenie powinien zasądzać świadczenie na rzecz egzekwowanego dłużnika (por. Komentarz do KPC t. III pod. red. Piaseckiego 2012 wyd. 5 Legalis komentarz do art. 887 k.p.c. teza 4, bliżej na temat podstawienia procesowego patrz W. Broniewicz, Podstawienie procesowe, ZNUŁ 1963, Nr 31, s.145 i nast.; tenże, Postępowanie cywilne w zarysie, Warszawa 2008, s. 145).

Pogląd zgodnie z którym wierzyciel wnoszący powództwo powinien domagać się zasądzenia świadczenia do rąk dłużnika, a nie własnych jest powszechnie aprobowany (por. Postępowanie egzekucyjne Romańska 2013r wyd. 2 Legalis komentarz do art. 887 k.p.c. teza 4; Komentarz do KPC t. II red.

	<p>Jankowski 2013r wyd.1 Legalis komentarz do art. 887 k.p.c. teza 6 i10).</p> <p>W Komentarzu do kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. E. (tom 4 , wyd. Lexis Nexis Warszawa 2007r str 279-280) wprost wskazano, że z istoty substytucji wynika, że powód (wierzyciel egzekwujący) nie może domagać się w takim procesie od pozwanego poddłużnika zasądzenia roszczenia do swoich rąk, lecz może żądać zasądzenia takiego roszczenia wyłącznie na rzecz dłużnika egzekwowanego. Nie oznacza to jednak, że zasądzoną należność zrealizuje dłużnik egzekwowany. Wierzyciel egzekwujący jako powód , po wyroku może uzyskać tytuł wykonawczy i skierować go do wykonania</p> <p>W niniejszej sprawie powód domaga się zapłaty na swoją rzecz, co w świetle omówionej regulacji jest nieprawidłowe i skutkuje oddaleniem powództwa.</p> <p>Dodatkowo powód nie przedłożył zaświadczenia potwierdzającego, że może wykonywać wszelkie prawa i roszczenia dłużnika.</p>

W doktrynie panuje zgoda, że wierzyciel aby móc skorzystać z uprawnień przewidzianych w art. 887 k.p.c. powinien dysponować zaświadczeniem, które na jego żądanie powinien wydać mu komornik (por. Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. E.(tom 4 , wyd. Lexis Nexis Warszawa 2007r str 279; Komentarz do KPC t. III pod. red. Piaseckiego 2012 wyd. 5 Legalis komentarz do art. 887 k.p.c. teza 2, Postępowanie egzekucyjne Romańska 2013r wyd. 2 Legalis komentarz do art. 887 k.p.c. teza 2). W niniejszej sprawie powód takiego zaświadczenia nie przedłożył, co wobec kwestionowania przez pozwanego na rozprawie zasadności powództwa również jest dodatkową podstawą jego oddalenia.

W zakresie samej wysokości dochodzonej pozwem kwoty pozwany nie wywiódł skutecznie zarzutu. W szczególności nie wyjaśnił dlaczego w obu postępowaniach egzekucyjnych (KM 81/14 i KM 1908/14) potwierdzał pisemnie istnienie wierzytelności w kwocie 27 400,89zł., nie wykazał też aby doszło do jej wygaśnięcia w jakikolwiek sposób. Przyjąć więc należy, że przedmiotowa wierzytelność istniała jednak z wyżej wskazanych względów nie było możliwe jej zasądzenie.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron i dowody z dokumentów. Dowody z dokumentów, nie były kwestionowane, co do swojej autentyczności.

Pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wygrała proces w całości. Wobec braku wniosku żadne koszty nie zostały zasądzone na jej rzecz.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,

2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- peł. powoda

3 z apelacją lub za 30 dni.